



Suomen Vaunuhistoriallinen Seura
Vagnshistoriska Sällskapet i Finland

Oitbackan Kartanon perinneajot 30.8.2015

Vaunuhistoriallisen Seuran järjestämiin tiettävästi Suomen ensimmäisiin perinneajoihin osallistui loppujen lopuksi seitsemän reipasta valjakkoa. Osanottajamäärää karsi osaltaan hevosten jalkavaivat ja viimeingan peruuntumisia tuli ehkä säätiödotuksessa ennustetun sateen ja ukkosen johdosta. Varsinaiset ajot saatiin vietyä läpi poutasäässä, mutta ajojen jälkeisessä valjakoiden tuomaritarkastuksessa rankkasadekuuro yllätti ja antoi lisämaustetta. Sateen johdosta jätettiin suunniteltu kunniakierros ajamatta.

Yleisöä oli paikalla satoja ja tapahtuma oli osa Kirkkonummi päivien -ohjelmaa. Tapahtuma oli yleisölle ilmainen ja Oitbackan vaunumuseo, joka oli edellisenä päivänä avannut ovensa ensimmäistä kertaa, tarjosi vapaan sisäänpääsyn.

Ajojen tuomarina toimi Reijo Kuhakoski ja kuuluttajana Håkan Wahlman. Yleisöllä oli mahdollisuus äänestää omaa suosikkiaan. Yleisöäänestys tehtiin suljetulla lippuäänestyksellä. Äänestyslippuja jätettiin kolmatta sataa. Yleisöäänestyksen arvonnin voitto meni Evitskogiin, Kirkkonummelle eli Country White kartanoputiikkiin



50 euron lahjakortin. Lahjakortti on postitettu voittajalle.

Ajopeleinä nähtiin aina perinteisistä heinärattaista hienoihin juhla-, harjoitus- ja päiväretkivaunuihin. Ajurit olivat valinneet hienosti niihin sointuvat vaatekukset. Aivan uskomattomalla tavalla olivat valjakot tapahtumaan panostaneet.

Esimerkiksi Carin Knape Pohjasta oli itse ommellut ja suunnitellut erittäin tyylikkään pitkän vuosisadan vaihteen tyyliisen puvun. Carinin upea hattu oli puolestaan isoäidin äidin peruja. Hattu on valmistettu Pariisissa ja samalta ajalta kuin vaunu. Vaununa oli Charabanc (ransk. char-à-banc = vaunu penkeillä).





Kyydissä ollut kaunis neiti oli myös ajanmukaisesti pukeutunut. Vaunussa oli myös poikalapsi ja hänellä oli siihen aikaan hyvin suosittu poikien merimiespuku. Kokonaisuuden yksityiskohdat oli mietitty aina eväskoria myöten, sillä se oli kannellinen rottinkikori, joita siihen aikaan oli säätyläisillä tapana käyttää päiväretkillä.

Voittaja Maija Räihä Siuntioista ajoi 1800-luvun lopulla Nobelin vaunutehtaalla Pietarissa valmistettua vaunua. Hän oli tyylikäs hienossa leveälierisessä hatussa, ajopuvussa ja jalkaviitassa. Maijalla oli kyydissä kaksi hienostunutta

daamia, joilla oli tyylikkäätsä hatut ja hienot pitkät leningit. Kuskin penkin taakse matkustajien eteen oli kiinnitetty suuri hopeinen kulho samppanjapulloineen ja jäineen. Daamit nauttivat lasistaan samppanjaa ja lauloivat matkan aikana Sibeliuksen juhluvuoden kunniaksi tämän sävellyksiä.



Ajan henkeen sopi myös Harri Häkämiehen 50-luvun alun työtehoseuran ohjeiden mukaan kyläsepan tekemät ja sympaattisen Jumbo ardennerin vetämät heinärattaat länkivaljastuksella ja tamppikiinnityksellä. Rattaita ajoivat emäntä ja isäntä, jonka housut oli varmuuden vuoksi kiinnitetty sekä henkseleillä että vyöllä. Pariskunnan mukana matkustavilla tyttärillä oli 50-luvun mukaiset värikkäät nätit pitkät leningit. Tyttäret olivat mukana töissä, kuten silloin oli tapana.

Wim van der Kooij ryhdykkäänä valjakossaan, mustassa liivissä, valkoisessa paidassa, olkihatussa ja hento, tyylikäs daami valkoisessa shaalissa ja sinisessä hatussa toivat mieleen Tapio Rautavaaran laulun isoisän olkihattu. Tapio Rautavaara laulaa erästä herrasmiehestä ja olkihatusta ja miten rakkaus syttyi, kun hän kerran katsoi neidin silmiin sinisiin. Valjakossa herrasmies ja neiti sinisilmä istuivat tiiviisti vierekkäin kuskinpenkillä, vaikka vaunussa oli kaksikin tyhjää penkkiä. Eväskori oli täälläkin mukana, mutta tälle tyyllille sopivana se oli oikeaoppisesti



pärekori. Valjakko taisi olla ainoa, joka oli varautunut sateeseen ja saivat nopeasti sateenvarjon auki ja selvisivät rankkasateesta melko kuivina. Heidän suomenhevosenensa Felix tuntui tarkkaan tietävän mihin ollaan menossa ilman ohjausotteitakin ja ”herrasmies pystyi uppoutumaan silmiin sinisiin”. Tätä kaunista valjakkoa katsellessa, Tapio Rautavaran laulun sanoin, mietin kuinka kaunis

sentään ihmiselo on, vaan miten vähän jääkään meistä muistoks tulevain.

Yllättävää ja ilahduttavaa oli, että vanhoihin asuihin pukeutuneita ei ollut vain ajoihin osallistujissa, vaan osa yleisöstä oli Vaunuhistoriallisen seuran tapahtuman kunniaksi pukeutunut hienoihin vanhoihin hattuihin ja vaatteisiin.



Sijoitusten perusteet olivat yhteenlasketut pisteet seuraavista arvostelukohteista:

- Hevonen, olemus ja toimivuus, 1-5 pistettä.
- Valjaat, teemaan soveltuvuus ja puhtaus, 1-5 pistettä.
- Ajoneuvon kunto, ulkonäkö ja soveltuvuus, 1-5 pistettä.
- Ajuri, ajotaito, käytös ja pukeutuminen, 1-5 pistettä.
- Yleinen olemus, 1-5 pistettä.





Tuomarin tulokset:

1. Maija Raihä, Quentin R, Siuntio
 2. Carin Knape, Trichos, Pohja
 3. (Jaettu sija)
Jan Andersson, Leijan Helmi,
Kirkkonummi
Katja Hautakangas, Mixu, Helsinki
 4. (Jaettu sija)
Tarja Ikävalko, Phabizio, Siuntio
Harri Häkäemies, Jumbo,
Kirkkonummi
Wim van der Kooij, Felix, Inkoo
- Palkintojen lisäksi osallistujat saivat tuomarilta hyviä vinkkejä valjastuksiin.

Yleisöäänestyksen tulokset:

1. Maija Raihä, Siuntio
2. Carin Knape, Pohja

Palkintojen sponsorit:

Eqvist Oy / Forssa
Arctic Milk Oy/ Ypäjä
Agrimarket / Loimaa
Ratsu-Riihi / Ypäjä
Valjasseppä Piia Sandberg /
Hyvinkää
Höyrywelho Oy / Jokioinen
Kiesimestarit / Ypäjä
Pavo-rehut / Ypäjä
Couros verhoomo- ja valjasseppä
Elina Parpala / Kirkkonummi
Reijo Kuhakoski / Helsinki

Palkintojenjaon päätteeksi
Maija Räihän Sibeliuksen-daamit
lauoivat vaunumuseossa vielä
Sibeliuksen sävelin ja J.L. Rune-
bergin sanoin Tanken. Tunnelma
entisen navetan ylisillä eli nyky-

sessä vaunumuseossa oli hyvin juhlava ja laulajat saivat sata-päiseltä yleisöltä raikuvat aplodit. Palkintojen jaossa ei ajoihin osallistujia tuntunut yhtään haittaavan, että olivat itse asiassa täysin läpimärkkiä. Tämä oli uskomattoman hieno päätös Vaunuhistoriallisen seuran ja Suomen tieltävasti ensimmäisille perinneajoille – kaksi konsertti-tason laulajaa ylisillä esittämässä Sibeliusta ja Runebergia läpimärissä vuosisadan vaihteen hepenissä vuonna 1902 valmistuneessa isossa kivisessä navetassa.



Sydämelliset kiitokset vielä kerran kaikille osallistujille. Olitte kerta kaikkiaan upeita!

